

Οι Δήμαρχοί μας όλοι καμαρόνουν,
και τρέχουν με πηλάλα δυνατή
από καπνό ή σάλαις των θολόνουν,
και στέκουν νύκτα 'μέρα ξυπνητοί.

Κάθε στιγμή επίσκεψι προσμένουν,
μοιράζουνε τσιγάρα και κρασί,
μ' απ' όσους εις τὰ σπήτλια των πηγαίνουν
θαρρῶ δὲν ἔχουν ψήφο οἱ μισοί.

Κι' οἱ Δήμαρχοι κυττοῦν ἀπὸ τ' ἀσκέρι
ή σκάλα τοῦ σπητιοῦ των νὰ χαλᾶ,
κι' ἐλπίζουν πῶς θὰ βάλλουνε 'στὸ χέρι
τοῦ Δήμου τῆς τιμαῖς και τὰ καλὰ.

Και ὁ καθεὶς τοὺς βλάμηδες χαϊδεύει,
και πέφτουνε ρουσφέτια και τραμποῦκοι,
κανένας ν' ἀποτύχη δὲν πιστεύει,
θὰ ἐπιτύχουν ὅλοι μονοκοῦκι.

Τί χαλασμός και κίνησις μεγάλη!
γεννᾷ ἑφημερίδες κάθε 'μέρα,
τόν ἄ μ π α κ ο ὁ ἕνας τᾷλλον ψάλλει,
και ἀπ' ἐδῶ βρисиαῖς κι' ἀπ' ἐκεῖ πέρα.

Σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις τῆς πατρίδος
κι' ὁ κάθε ξυλοσχίστης φουκαρᾶς
διευθυντῆς θὰ 'βγῇ ἑφημερίδος,
θὰ γίνη και αὐτὸς καλαμαρᾶς.

Μιὰ τέτοια ἐποχή νὰ πάη ἔτσι
χωρὶς ἑφημερίδες και βρисиαῖς;
ὅσο νὰ 'πῆς, θὲ νᾶβγη τὸ γκιουβέτσι,
θὰ σφίξης δά και κάμποσαις κρασιαῖς.

Και κόβονται τοῦ δρόμου οἱ γραφειάδες,
και πέρνουν τοὺς Δημάρχους παγανιά,
ἐμπρός και 'πίσω κάνουν τεμενάδες,
κι' ἀρχίζει ὁ λουφές κι' ἡ ζητιανιά.

Κινεῖται ἡ πρωτεύουσα κι' ὁ τύπος,
τὸ κάθε καπηλειό κι' ὁ καφφενές,
παντοῦ ἀντάρα, σύγχυσις και κτύπος,
μαλλώματα και ἄγριαις φωναῖς.

'Αλλά κι' ἐγὼ ὁ ἡσυχος ἀκόμα
'στῆς ἐκλογαῖς οὐδέτερος δὲν στέκω
κι' ἀφοῦ καθέννας πάει μ' ἕνα κόμμα,
κι' ἐγὼ ὑποστηρίζω τὸν Ν τ α λ έ κ ο.

"Αἴντε, μωρὲ βλαμάκια, στὸ πόδι σηκωθῆτε
ἡ ἐκλογαῖς ζυγόνουν.....λοιπὸν τί καρτερεῖτε;
Στραβὰ στραβὰ και πάλι φορέσετε τὸν κοῦκο,
κι' ἀπ' ὅλους τοὺς Δημάρχους βαρέσετε τραμποῦκο.
'Ανοίξετε βαρέλαις, και τὸ κρασί ἄς τρέξη....
"Αἴντε, μωρὲ βλαμάκια, και κᾶτι θὰ μᾶς φέξη.

Τί ὡμορφαις ἡμέραις γιὰ 'μᾶς τοὺς κουβαρντάδες!
ὅλο φαγεῖ και γλέντι, βιολιά και καροτσάδες.
Γιὰ 'μᾶς μεγάλη τώρα ἀνοίγεται κουβέντα,
παντοῦ μᾶς κάνουν χάδια και τόσα κοπλιμένα,
ὁ κάθε δήμαρχος μας χαρούμενος μᾶς βλέπει,
και σ' ὅλ' αὐτὰ μᾶς δίνουν και κᾶτι γιὰ τὴν τσέπη.

Ψυχὴ μου 'στὰ Πατήσια!... ἀδιάκοπα γλεντᾶτε,
κι' ἐμπρὸς 'στοὺς Τε νε κ έ δ ε ς τὴν πόζα σας βαστᾶτε.
Καιρός και τ' ἀνταμάκια νὰ κάνουν τὸ μεγάλο...
'μιλᾶτε μὲ τὸν ἕνα, 'μιλᾶτε μὲ τὸν ἄλλο,
εἰς ὅλους ἄσπρο ψήφο, εἰς ὅλους λέτε Ναί,
και ὕστερα γελᾶτε μ' αὐτοὺς 'στὸν καφφενέ.

Μὴν ἦσαστε, ἀδέρφια, χαζὰ κουφαιδόνια...
πηγαίνετε παρέα εἰς ὅλων τὰ σαλόνια,
καλὰ νὰ λήσ' ὅλους και τὸ 'δικό σας στόμα,
κανένας νὰ μὴ δίνη τὸ λόγο του σὲ κόμμα,
κι' εἰς ὅλων τῇ σακκοῦλα ν' ἀπλώνετε τὸ χέρι
ἕνα μονάχα κόμμα καθόλου δὲν συμφέρει.

Ψηλά εἰς τοὺς Δημάρχους σηκώνετε τὴ μύτη,
νὰ 'βρίζετε τὸν Σούτσο ἐμπρὸς 'στὸν Φρεαρίτη,
καὶ εἰς τὸν Σούτσο πάλι ἐκείνον καὶ τοὺς ἄλλους,
κι' ὅ,τι ἀκοῦτε λέτε ὡσὰν τοὺς παπαγάλους.
Μόνο μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ 'βγάλετε παρᾶ,
καὶ ἡ δουλειά σας πάλι θὰ πάη μὲ χαρά.

— Αἴντε, μωρὲ βλαμάκια, κι' ἡ τύχη μας ἀνοίγει
μὰ τί κακὸ ποῦ εἶναι οἱ Δήμαρχοί μας 'λίγοι!
Τί κρίμα νᾶναι πέντε ... ἄχ! νᾶταν κι' ἄλλοι τόσοι!
Μὰ μὴ φορὰ δὲν θάρθῃ νὰ 'βγοῦνε πεντακόσοι;

— Ὦχι! τί παράδες τότε θὰ 'βλέπαμε ἀλήθεια!
'στῆς τσέπαις μας τὰ φράγκα θὰ πέφτουν σὰν ῥεβίθια.

— Ἐμπρὸς λοιπόν, κι' ἂν ἦναι οἱ Δήμαρχοί μας 'λίγοι,
γιὰ τοῦτο ἴσα ἴσα κανεῖς νὰ μὴ μᾶς φύγῃ.
Τοῦ καθενὸς Δημάρχου χαλάστε τὸ σπῆτι,
Ζήτω γερὸ τοῦ Σούτσου, Μελά καὶ Φρεαρίτη.
Ζήτω καὶ τοῦ Νταλέκου καὶ τοῦ Καλλιφρονᾶ....
καὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐλπίζω νὰ πάρουμε λιανὰ.

— Σὲ ποιοὶ κόμμα λοιπὸν εἶσαι;

— 'Στοῦ Μελά, ἀγαπητή μου.

— Ἐγὼ εἶμαι μὲ τὸν Σούτσο.

— Νὰ τὸν χαίρεσαι, ψυχὴ μου.

— Καὶ πιστεύεις πῶς θὲ νᾶβγῃ ὁ Μελάς σου;... τί κεφάλι!

— Μὰ καὶ σὺ θαρρεῖς ὁ Σούτσος πῶς θὲ νᾶβγῃ πρῶτος πάλι;

— Καλὲ βέβαια ὁ Σούτσος χωρὶς ἄλλο θὰ 'πετύχῃ,
καὶ γι' αὐτὸ στοιχηματίζω...

— Ἀμμή δέ; ἂν ἔχῃς τύχη!

— Τὸ νὰ ἦσαι μὲ τὸν Σούτσο τὸ νομίζω μὴ τρέλλα.

— Κατακέφαλα θὰ σοῦρθῃ, καθὼς βλέπω, ἡ δμπρέλλα.

— Ἐλα κόπιασε, καὶ βλέπεις πόσ' ἀπίδια βάζ' ὁ σάκκος...

— 'στὸ Δ ε λ τ ῖ ο του ἄς γράψῃ καὶ γιὰ μὲ ὁ Κοσσονάκος.

— Νά! λοιπὸν καμπόσαις, στρίγγλα...

— Νά! καὶ σὺ, διαόλου βρωμα.

— Ζήτω τοῦ Δημάρχου Σούτσου...

— Ζήτω τοῦ Μελά τὸ κόμμα!